32000R2729

UREDBA KOMISIJE (ES) št. 2729/2000
z dne 14. decembra 2000
o določitvi podrobnih pravilih za izvajanje nadzora v vinskem sektorju

KOMISIJA EVROPSKIH SKUPNOSTI JE –

ob upoštevanju Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti,

ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1493/1999 z dne 17. maja 1999 o skupni ureditvi trga za vino ([1]), kakor je bila spremenjena z Uredbo Komisije (ES) št. 1622/2000 ([2]), in zlasti člena 72(4) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (ES) št. 1493/1999, ki z veljavnostjo od 1. avgusta 2000 nadomešča Uredbo Sveta (EGS) št. 822/87 ([3]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1677/1999 ([4]), vsebuje v členu 72 temeljna pravila za nadzor v vinskem sektorju. Ta pravila je treba dopolniti s pravili za izvajanje in razveljaviti doslej veljavni uredbi, in sicer Uredbo Komisije (EGS) št. 2347/91 z dne 29. julija 1991 o jemanju vzorcev proizvodov iz grozdja in vina za sodelovanje med državami članicami in za analizo z izotopskimi metodami, vključno z analizami za banko podatkov Skupnosti ([5]), kakor je bila spremenjena z Uredbo (ES) št. 1754/97 ([6]), in (EGS) št. 2348/91 z dne 29. julija 1991 o vzpostavitvi banke podatkov za rezultate analiz proizvodov iz grozdja in vina z nuklearno magnetno resonanco devterija ([7]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 1932/97 ([8]).

(2) Skladno z določbami Uredbe Komisije (ES) št. 1608/2000 z dne 24. julija 2000 o prehodnih ukrepih do začetka veljavnosti dokončnih pravil za izvajanje Uredbe (ES) št. 1493/1999 o skupni ureditvi trga za vino ([9]), kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 2631/2000 ([10]), ostane Uredba Sveta (EGS) št. 2048/89 z dne 19. junija 1989 o določitvi splošnih pravil za nadzor v vinskem sektorju ([11]) veljavna do 30. novembra 2000. Zato naj bi nova pravila za izvajanje začela veljati 1. decembra 2000.

(3) Za enotno uporabo določb v vinskem sektorju je treba urediti izvajanje postopkov nadzora, ki so že veljavni na nacionalni ravni ali na ravni Skupnosti, in neposredno sodelovanje med službami, odgovornimi za nadzor v vinskem sektorju.

(4) Poleg tega je treba določiti naloge in način delovanja službe za nadzor, sestavljene iz skupine posebnih uradnikov pri Komisiji, odgovornih za nadzor nad enotno uporabo določb Skupnosti v vinskem sektorju.

(5) Za pravilno uporabo predpisov v vinskem sektorju je treba predvideti, da si nacionalne službe za nadzor in Komisija vzajemno uradno pomagajo. Ta pravila ne ovirajo uporabe posebnih določb o izdatkih Skupnosti, o deklasiranju kakovostnih vin pdpo ali o nacionalnih kazenskih postopkih ali postopkih za izrek upravnih kazni. Države članice morajo zagotoviti, da uporaba določb na obeh navedenih področjih ne posega v namen te uredbe in učinkovitost nadzorov, predvidenih v tej uredbi.

(6) Države članice morajo zagotoviti učinkovitost dela služb, odgovornih za nadzor v vinskem sektorju. V ta namen imenujejo službo, odgovorno za zvezo z drugimi državami članicami, in Komisijo. Nadalje morajo biti nadzorni ukrepi ustrezno usklajeni, kadar je v državi članici za nadzor v vinskem sektorju pristojnih več služb.

(7) Za enotno uporabo predpisov po vsej Skupnosti morajo države članice sprejeti potrebne ukrepe, da imajo zaposleni v pristojnih službah minimalna pooblastila za preiskavo zaradi zagotavljanja skladnosti s predpisi.

(8) Nadalje je treba določiti naloge in način delovanja skupine posebnih uradnikov Komisije za nadzor v vinskem sektorju.

(9) Če se posebni uradniki Komisije srečujejo s ponavljajočimi se in neutemeljenimi težavami pri izpolnjevanju svojih nalog, se mora Komisiji omogočiti, da od zadevne države članice zahteva ustrezna pojasnila in potrebne ukrepe, ki omogočajo uspešen zaključek njihovega dela. Zadevna država članica mora izpolniti vse obveznosti po tej uredbi, s tem da pomaga uradnikom pri izvajanju njihovih nalog.

([1]) UL L 179, 14.7.1999, str. 1.
([2]) UL L 194, 31.7.2000, str. 1.
([3]) UL L 84, 27.3.1987, str. 1.
([4]) UL L 199, 30.7.1999, str. 8.
([5]) UL L 214, 2.8.1991, str. 32.
([6]) UL L 248, 11.9.1997, str. 3.
([7]) UL L 214, 2.8.1991, str. 39.
([8]) UL L 272, 4.10.1997, str. 10.
([9]) UL L 185, 25.7.2000, str. 24.
([10]) UL L 302, 1.12.2000, str. 36.
([11]) UL L 202, 14.7.1989, str. 32.

(10) Treba je določiti posebne določbe za izvajanje nadzora nad obsegom vinogradniških površin. Zlasti ukrepe, ki jih podpira Skupnost, je treba preverjati sistematično na kraju samem.

(11) Medsebojna odvisnost trgov vinskega sektorja se zrcali v razvoju trgovine med državami članicami, zlasti v stalni rasti števila mednarodnih podjetij, ki delujejo v sektorju, in možnostih, predvidenih s pravili za upravljanje sektorja, ukrepih s pomočjo ali brez nje, ki se izvajajo v kraju ali se prenašajo vanj, ki je različen od kraja porekla. Takšen položaj zahteva večjo usklajenost postopkov nadzora in tesnejše sodelovanje med raznimi službami, odgovornimi za nadzor.

(12) Za učinkovito sodelovanje med državami članicami pri uporabi določb v vinskem sektorju se morajo pristojne službe držav članic na prošnjo povezovati s pristojnimi službami druge države članice. Za to sodelovanje in uradno pomoč je treba pripraviti ustrezna pravila.

(13) Zaradi kompleksne narave nekaterih zadev in nujnosti njihove pojasnitve je neizogibno, da ima pristojna služba, ki zaprosi za uradno pomoč, v dogovoru z drugo pristojno službo pooblaščene uradnike, ki so lahko navzoči pri izvajanju preiskav.

(14) Pri resni nevarnosti goljufije ali goljufiji, ki zadeva eno ali več držav članic, je treba predvideti, da si zadevne pristojne službe avtomatično uradno pomagajo brez predhodne prošnje.

(15) Glede na naravo informacij, izmenjanih pri uporabi te uredbe, morajo biti te informacije varovane kot poklicna tajnost.

(16) Uredba (EGS) št. 2348/91 vzpostavlja banko podatkov za rezultate analiz pri Skupnem raziskovalnem središču (SRS) za usklajevanje analitskega nadzora na celotnem območju Skupnosti, v kateri so zbrani analitični vzorci in poročila držav članic. Določbe o banki podatkov je treba prevzeti in spremeniti glede na izkušnje, pridobljene v tem času.

(17) Z uporabo referenčnih postopkov izotopskih analiz je mogoče učinkoviteje nadzorovati obogatitve proizvodov iz grozdja in vina, dodatek vode ali preverjati pravilnost navedbe izvora v povezavi z rezultati analiz drugih izotopskih lastnosti. Da bi olajšali ovrednotenje rezultatov teh analiz, je treba omogočiti primerjavo teh rezultatov z rezultati, predhodno pridobljenimi z istimi postopki pri analizi proizvodov s podobnimi lastnostmi, katerih izvor in proizvodnja sta dokazana.

(18) Izotopska analiza vina ali proizvodov iz vina se opravlja z referenčnimi analiznimi postopki iz Uredbe Komisije (EGS) št. 2676/90 z dne 17. septembra 1990 o določitvi metod Skupnosti za analizo vin [1], kakor je bila nazadnje spremenjena z Uredbo (ES) št. 761/1999 [2].

(19) Da bi olajšali ovrednotenje rezultatov, pridobljenih iz teh analiz, ki se izvajajo v za to opremljenih laboratorijih v Skupnosti, in da bi zagotovili, da se rezultati, pridobljeni v takšnih laboratorijih, lahko primerjajo, je treba določiti enotna pravila za jemanje vzorcev grozdja in za vinifikacijo ter skladiščenje teh vzorcev.

(20) Da bi zagotovili kakovost in primerljivost analitičnih podatkov, morajo laboratoriji, ki jih določijo države članice za izvajanje izotopskih analiz vzorcev za skupno banko podatkov, ustrezati priznanim standardom kakovosti.

(21) Izotopske analize proizvodov iz grozdja in vina in ovrednotenje rezultatov sta občutljiva postopka in zato, da bi uskladili pojasnjevanje rezultatov takih analiz, naj bo banka podatkov SRS dostopna uradnim laboratorijem, ki uporabljajo ta postopek analize, in dostopna, na prošnjo, drugim uradnim službam držav članic, ob upoštevanju načel varstva osebnih podatkov.

(22) Uredba (EGS) št. 2347/91 ureja jemanje vzorcev, ki so namenjeni uradnemu laboratoriju v drugi državi članici ali izotopski analizi. Te postopke je treba prevzeti in jemanje vzorcev za banko podatkov Skupnosti upoštevati kot poseben primer jemanja vzorcev proizvodov iz grozdja in vina v okviru neposrednega sodelovanja med pristojnimi službami držav članic.

(23) Da bi zagotovili objektivnost nadzora, mora biti posebnim uradnikom Komisije ali uradnikom pristojne službe držav članic omogočeno, da zaprosijo pristojno službo druge države članice, naj opravi jemanje vzorcev. Uradnik, ki zaprosi, mora imeti dostop do vzetih vzorcev in mora mu biti omogočeno določiti laboratorij, v katerem naj se analizirajo vzorci.

[1] UL L 272, 3.10.1990, str. 1.
[2] UL L 99, 14.4.1999, str. 4.

(24) Določiti je treba podrobna pravila za uradno jemanje vzorcev v okviru sodelovanja med pristojnimi službami držav članic in za uporabo takih vzorcev. Ta pravila morajo zagotoviti reprezentativnost in možnost preverjanja rezultatov uradnih analiz po vsej Skupnosti.

(25) Da bi poenostavili obračun stroškov, ki se nanašajo na jemanje in pošiljanje vzorcev, analizno in organoleptično pregledovanje ter uporabo storitev strokovnjaka, se ravna po načelu, da take stroške nosi služba, ki naroči jemanje vzorcev ali storitve strokovnjaka.

(26) Dokazno moč ugotovitev pri izvajanju nadzora, skladno s to uredbo, je treba natančneje določiti.

(27) Ne da bi posegale v posebne določbe zakonodaje Skupnosti, morajo države članice določiti sankcije za kršitve določb v vinskem sektorju. Sankcije morajo biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne in ne smejo oteževati uporabe zakonodaje Skupnosti v primerjavi s kaznovanjem kršitev po nacionalni zakonodaji.

(28) Da bi zagotovili nemoteno izvajanje nadzora in jemanje vzorcev grozdja v vinogradih, je treba sprejeti določbe, tako da zainteresirane stranke ne ovirajo nadzora, olajšajo jemanje vzorcev in zagotavljajo potrebne informacije skladno s to uredbo.

(29) Ukrepi, predvideni s to uredbo, so v skladu z mnenjem Upravljalnega odbora za vino –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

Nadzor in kazenski ukrepi

1. Ta uredba ureja posebne nadzore in kazenske ukrepe v vinskem sektorju.

2. Ta uredba ne vpliva na uporabo:

— posebnih določb o razmerju med državami članicami pri preprečevanju goljufij v vinskem sektorju, če olajšajo uporabo te uredbe,

— predpisov o:

  — kazenskih postopkih ali medsebojni pravni pomoči med državami članicami v kazenskih zadevah,

  — postopkih za izrek upravnih kazni.

NASLOV I

NADZOR, KI GA IZVAJAJO DRŽAVE ČLANICE

Člen 2

Načela

1. Države članice sprejmejo ukrepe, potrebne za nadzor skladnosti s predpisi Skupnosti in za njihovo izvajanje s sprejetimi nacionalnimi predpisi v vinskem sektorju.

2. Države članice izvajajo administrativni nadzor in nadzor na kraju samem, tako da zagotovijo učinkovito preverjanje skladnosti z veljavnimi pogoji.

3. Glede na vrsto zadevnega ukrepa podpore opredelijo države članice metode in sredstva za nadzor in določijo nadzorovane osebe.

4. Nadzor se izvaja bodisi sistematično ali z jemanjem vzorcev. Pri vzorčenju države članice zagotovijo, da je nadzor reprezentativen za celotno ozemlje glede števila, vrste in pogostnosti in da ustreza prostornini proizvodov iz grozdja in vina, ki so dani na trg ali so na zalogi, zato da se dajo na trg.

Člen 3

Nadzorne službe

1. Če država članica določi več pristojnih služb za nadzor skladnosti s predpisi v vinskem sektorju, potem usklajuje delo teh služb.

2. Vsaka država članica določi eno samo službo za zvezo, ki je odgovorna za stike s službami za zvezo drugih držav članic in Komisijo. Še zlasti ta služba za zvezo sprejema in posreduje prošnje za uradno pomoč pri izvajanju tega naslova in predstavlja svojo državo članico nasproti drugim državam članicam ali Komisiji.

3. Komisija poskrbi zato, da se informacije, ki jih sporočajo države članice v skladu s členom 72(2) Uredbe (ES) št. 1493/1999, redno razpošiljajo v ustrezni obliki.

Člen 4

Pooblastila nadzornih uradnikov

Vsaka država članica sprejme vse ustrezne ukrepe, da olajša delo uradnikov svojih pristojnih služb. Še zlasti zagotavlja, da ti uradniki, če je potrebno, v sodelovanju z uradniki drugih služb, ki jih za to pooblašča:

— imajo dostop do vinogradov, do naprav za pridelavo vina, skladiščenje in predelavo proizvodov iz grozdja in vina ter do prevoznih sredstev za prevoz teh proizvodov,

— imajo dostop do poslovnih prostorov (ali skladišč) in prevoznih sredstev katerega koli gospodarstva, zato da bi prodajali, tržili ali prevažali proizvode iz grozdja in vina ali proizvode za uporabo v vinskem sektorju,

— lahko izdelajo popis proizvodov iz grozdja in vina in snovi ali proizvodov, ki se lahko uporabljajo za pripravo teh proizvodov,

— lahko jemljejo vzorce proizvodov iz grozdja in vina, snovi ali proizvodov, ki se lahko uporabljajo za pripravo teh proizvodov, in proizvodov na zalogi za prodajo, trženje ali prevoz,

— lahko pregledajo računovodske podatke in druge dokumente, uporabne v postopkih nadzora, in naredijo kopije ali izpiske teh dokumentov,

— lahko sprejmejo ustrezne začasne ukrepe glede priprave, skladiščenja, prevoza, opisa, predstavitve in trženja proizvodov iz grozdja in vina ali snovi ali proizvodov za uporabo pri pripravi tega proizvoda, če obstaja utemeljen sum resne kršitve določb Skupnosti, zlasti pri goljufivem ravnanju ali tveganju zdravja.

Člen 5

Obseg vinogradniških površin

1. Za skladnost z določbami o obsegu vinogradniških površin iz Naslova II Uredbe (ES) št. 1493/1999 uporabljajo države članice register vinogradov ali referenčne karte v skladu z Uredbo Sveta (EGS) št. 2392/86 ([1]).

Dokončna opustitev in prestrukturiranje ter preusmeritev, za katere se pridobi podpora Skupnosti, se sistematično preverijo na kraju samem. Pregledajo se tiste parcele, ki so predmet vloge za podporo.

2. Skladnost s prepovedjo nove zasaditve, določene v členu 2(1) Uredbe (ES) št. 1493/1999, se preverja z referenčno karto, izdelano v skladu s členom 4(4) Uredbe (EGS) št. 2392/86.

Države članice, v katerih referenčna karta ni na voljo, obvestijo Komisijo pred 1. januarjem 2001 o ukrepih, ki so jih sprejele, da bi zagotovile upoštevanje prepovedi nove zasaditve.

([1]) UL L 208, 31.7.1986, str. 1.

NASLOV II

NADZORNA SLUŽBA SKUPNOSTI

Člen 6

Skupina posebnih uradnikov Skupnosti

1. Skupina posebnih uradnikov Skupnosti, ustanovljena po členu 72(3) Uredbe (ES) št. 1493/1999, lahko sodeluje pri nadzoru pristojnih služb držav članic.

Nadzor se izvede v skladu s členom 9(2) Uredbe Sveta št. 1258/1999 ([2]).

Komisija lahko zahteva od držav članic:

— informacije o načrtovanih nadzorih,

— izvajanje nadzora s pomočjo posebnih uradnikov Komisije.

Uradniki držav članic vseskozi skrbijo za izvajanje postopkov nadzora, navedenih v prvem in drugem pododstavku.

2. Pri izvajanju svojih nalog imajo posebni uradniki Komisije pravice in pooblastila, določena v prvi, drugi, tretji in peti alinei člena 4, brez poseganja v omejitve, ki jih svojim lastnim uradnikom naložijo države članice pri izvajanju nadzora.

Pri nadzoru morajo posebni uradniki Komisije upoštevati uradna pravila in običaje zadevne države članice. Upoštevajo poklicno tajnost.

3. Po izvedbi posameznega nadzora predloži Komisija službi za zvezo zadevne države članice sporočilo o rezultatih dela njenih posebnih uradnikov; v tem sporočilu se zapišejo vse težave in kršitve veljavnih določb, ki so bile ugotovljene.

NASLOV III

URADNA POMOČ MED NADZORNIMI SLUŽBAMI

Člen 7

Uradna pomoč na prošnjo

1. Kadar pristojna služba države članice izvaja nadzor na svojem ozemlju, lahko prosi za informacije Komisijo ali pristojno službo druge države članice, ki bi lahko bila posredno ali neposredno prizadeta.

Komisija se obvesti, kadar proizvod, ki je predmet nadzora iz prvega pododstavka, izvira iz tretje države in če je trženje tega proizvoda specifičen interes drugih držav članic.

Zaprošena služba priskrbi službi, ki zaprosi, vse informacije, ki bi lahko omogočile izpolnjevanje njenih nalog.

([2]) UL L 160, 26.6.1999, str. 103.

2. Kadar služba, ki zaprosi, predloži obrazloženo vlogo, zaprošena služba opravi poseben nadzor ali pregled, zato da bi dosegla zastavljene cilje, ali sprejme potrebne ukrepe, da se zagotovi izvajanje takega nadzora ali pregledov.

3. Zaprošena služba ravna kot v svojem imenu.

4. V dogovoru z zaprošeno službo lahko služba, ki zaprosi, določi uradnike svoje države članice:

— bodisi z namenom, da v prostorih upravnih organov države članice, v kateri ima zaprošena služba sedež, priskrbijo informacije o uporabi predpisov v vinskem sektorju ali dejavnostih nadzora, vključno z izdelavo kopij prevoznih in drugih dokumentov ali izpiskov iz registrov,

— ali da so navzoči pri ukrepih, zaprošenih po odstavku 2, po pravočasnem obvestilu zaprošene službe.

Kopije iz prve alinee se lahko naredijo samo v soglasju z zaprošeno službo.

Uradniki zaprošene službe ves čas skrbijo za izvajanje nadzora.

Uradniki službe, ki zaprosi:

— predložijo pisno pooblastilo z navedbo svojih osebnih podatkov in uradnega položaja,

— razpolagajo brez poseganja v omejitve, ki jih naloži država članica zaprošene službe lastnim uradnikom pri izvajanju zadevnega nadzora:

  — s pravicami do dostopa iz prve in druge alinee člena 4,

  — s pravico do informacij o rezultatih nadzora, ki ga izvedejo uradniki zaprošene službe iz tretje in pete alinee člena 4,

— se pri nadzoru ravnajo po strokovnih pravilih in običajih zadevne države članice in so zavezani poklicni tajnosti.

5. Prošnje za uradno pomoč iz tega člena se predložijo prek službe za zvezo zadevne države članice zaprošeni službi v tej državi članici. Enak postopek se uporablja za:

— odgovore na take prošnje,

— sporočila o uporabi odstavka 2 in 4.

Ne glede na prvi pododstavek lahko države članice v interesu hitrejšega in učinkovitejšega sodelovanja dovolijo pristojni službi, da:

— naslovi prošnjo ali sporočilo neposredno na pristojno službo druge države članice,

— odgovori neposredno na prošnje ali sporočila, ki jih prejme od pristojne službe druge države članice.

Člen 8

Uradna pomoč brez predhodne prošnje

Kadar pristojna služba države članice utemeljeno dvomi ali opazi, da:

— proizvod, naveden v členu 1(2) Uredbe (ES) št. 1493/1999, ne ustreza predpisom vinskega sektorja ali je njegova nabava ali trženje temeljila na goljufiji in

— je ta kršitev posebnega pomena za eno ali več drugih držav članic in kot taka lahko privede do upravnih ukrepov ali kazenskega pregona,

o tem pristojna služba prek službe za zvezo, pod katero spada, nemudoma obvesti službo za zvezo zadevne države članice in Komisijo.

Člen 9

Skupne določbe

1. Informacijam iz člena 7(1) in člena 8 se priložijo ali se naknadno, takoj ko je mogoče, predložijo ustrezni dokumenti ali druga dokazila in podatki o katerih koli upravnih ukrepih ali kazenskem pregonu, nanašajo pa se predvsem na:

— sestavo in organoleptične lastnosti zadevnega proizvoda,

— opis in predstavitev proizvoda,

— usklajenost s predpisi, določenimi za proizvodnjo in trženje proizvoda.

2. Službe za zvezo, vključene v zadevo, za katero se vpelje postopek uradne pomoči, se med seboj nemudoma obvestijo o:

— poteku preiskav,

— upravnih ali zakonskih posledicah zadevnih postopkov.

3. Potni stroški, nastali pri izvajanju člena 7(2) in (4), bremenijo:

— državo članico, ki je imenovala uradnika za ukrepe, navedene v predhodnih odstavkih, ali

— proračun Skupnosti na prošnjo službe za zvezo države članice, če je Komisija prej uradno priznala interes Skupnosti za zadevno dejavnost nadzora.

NASLOV IV

BANKA PODATKOV ZA REZULTATE ANALIZ

Člen 10

Namen banke podatkov

1. Banko podatkov za rezultate analiz za proizvode iz grozdja in vina vodi Skupno raziskovalno središče (SRS).

2. V banki podatkov so shranjeni podatki, pridobljeni pri izotopski analizi sestavin etanola in vode v proizvodih iz grozdja in vina v skladu z referenčnimi analiznimi postopki iz Uredbe (EGS) št. 2676/90.

3. Banka podatkov prispeva k usklajevanju ovrednotenja rezultatov, pridobljenih v uradnih laboratorijih držav članic pri uporabi referenčnih analiznih postopkov iz Uredbe (EGS) št. 2676/90.

Člen 11

Vzorci

1. Za vzpostavitev banke podatkov o rezultatih analiz se vzorci svežega grozdja vzamejo, obdelajo in predelajo v vino v skladu s predpisi iz Priloge I.

2. Vzorci svežega grozdja se jemljejo iz vinogradov, lociranih na vinorodnih površinah, z jasno opredeljenim tipom tal, lego, gojitveno obliko vinske trte, sorto, starostjo in tehnologijo pridelave.

Število vzorcev, ki se vsako leto jemlje za banko podatkov, znaša najmanj:

— 400 vzorcev v Franciji,

— 400 vzorcev v Italiji,

— 200 vzorcev v Nemčiji,

— 200 vzorcev v Španiji,

— 50 vzorcev na Portugalskem,

— 50 vzorcev v Grčiji,

— 50 vzorcev v Avstriji,

— 4 vzorci v Luksemburgu,

— 4 vzorci v Združenem kraljestvu.

Pri izboru vzorcev se mora upoštevati geografski položaj vinogradov v zgoraj navedenih državah članicah.

Vsako leto se vzame najmanj 25 % vzorcev z istih parcel kakor v preteklem letu.

3. Vzorci se analizirajo v laboratorijih, ki jih določijo države članice, po postopkih, opisanih v Prilogi k Uredbi (EGS) št. 2676/90. Določeni laboratoriji morajo izpolnjevati splošna merila za delovanje preizkuševalnih laboratorijev po evropskem standardu EN 45001 ali ISO/IEC 17025 in morajo zlasti sodelovati pri preizkusu primernosti za postopke izotopske analize.

4. Analizni izvid se sestavi v skladu s Prilogo III. Opisni list se sestavi za vsak vzorec v skladu s Prilogo II.

5. Kopija analiznega izvida z rezultati in ovrednotenjem analiz se skupaj s kopijo opisnega lista pošlje SRS.

6. Države članice in SRS zagotavljajo, da:

— se podatki v banki podatkov o analitičnih vrednostih shranijo,

— se najmanj en kontrolni vzorec od vsakega vzorca, poslanega SRS v analizo, hrani najmanj tri leta od dneva odvzema za analizo,

— se banka podatkov uporablja samo za preverjanje uporabe predpisov Skupnosti in nacionalnih predpisov v vinskem sektorju ali za statistične ali znanstvene namene,

— se sprejmejo ukrepi za varstvo podatkov, zlasti proti nepooblaščenemu dostopu in motenju,

— so prizadetim na voljo datoteke brez nepotrebne zamude ali stroškov in da se lahko popravijo podatki, ki niso točni.

Člen 12

Izotopske analize

1. Vinogradniške države članice, ki niso opremljene za izvajanje izotopske analize, pošljejo vzorce vina v analizo v SRS. V tem primeru lahko določijo pristojno službo, ki ima dostop do informacij o vzorcih, vzetih na njihovem ozemlju.

2. Države članice, ki same izvajajo izotopsko analizo proizvodov iz grozdja in vina, pošljejo najmanj 10 % vzorcev v kontrolno analizo SRS ali drugemu laboratoriju, ki ga določi SRS.

Člen 13

Posredovanje rezultatov

1. Informacije, shranjene v banki podatkov, se na prošnjo dajo na voljo laboratorijem, ki jih določijo države članice v ta namen.

2. V utemeljenih primerih se lahko informacije iz odstavka 1, kolikor so reprezentančne, dajo na prošnjo na voljo drugim uradnim službam v državah članicah.

3. Posredovanje informacij zadeva samo ustrezne podatke o analitičnih vrednostih, potrebne za ovrednotenje analize vzorca s primerljivimi lastnostmi in izvorom. Pri vsakem posredovanju informacij je treba opozoriti na minimalne zahteve za uporabo banke podatkov.

Člen 14

Upoštevanje postopkov

Države članice zagotavljajo, da se rezultati izotopskih analiz, shranjeni v njihovih lastnih bankah podatkov, pridobijo z analiziranjem vzorcev, vzetih in obdelanih skladno z določbami tega naslova.

NASLOV V

JEMANJE VZORCEV ZA NADZOR

Člen 15

Prošnja za jemanje vzorcev

1. V okviru uporabe naslovov II in III lahko posebni uradniki Komisije ali uradniki pristojne službe države članice zaprosijo pristojno službo druge države članice, da vzame vzorce v skladu z ustreznimi določbami te države članice.

2. Služba, ki zaprosi, razpolaga z odvzetimi vzorci in določi, med drugim, laboratorij, v katerem se vzorci analizirajo.

3. Vzorci se jemljejo in obdelujejo po predpisih iz Priloge IV.

Člen 16

Stroški za jemanje, pošiljanje in analizo vzorcev

1. Stroške, nastale pri jemanju, obdelavi in pošiljanju vzorcev in pri izvajanju analiznih in organoleptičnih pregledov, nosi služba države članice, ki je zaprosila za odvzem vzorca. Ti stroški se obračunajo skladno s stopnjami, ki veljajo v državi članici, na ozemlju katere se izvajajo ukrepi.

2. Stroške, nastale pri pošiljanju vzorcev iz člena 12 v SRS ali drug laboratorij, ki ga določi SRS, v analizo z izotopskimi postopki, nosi Skupnost.

Za države članice, ki nimajo laboratorija, opremljenega za analizo vina z izotopskimi postopki, nosi stroške, nastale pri pošiljanju vzorcev SRS, ki se odvzamejo po členu 14(1), Skupnost.

NASLOV VI

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 17

Dokazna moč

Na ugotovitve posebnih uradnikov Komisije ali uradnikov pristojne službe države članice pri uporabi tega naslova se lahko sklicujejo pristojne službe drugih držav članic ali Komisija. V takih primerih nimajo te ugotovitve nič manjše vrednosti, ker ne izhajajo iz zadevne države članice.

Člen 18

Kazenski ukrepi

Brez poseganja v posebne predpise iz Uredbe (ES) št. 1493/1999 ali uredb, sprejetih za izvajanje te uredbe, določijo države članice pravila kaznovanja, ki veljajo pri kršitvi predpisov vinskega sektorja, in sprejmejo potrebne ukrepe za njihovo uveljavitev. Te sankcije morajo biti učinkovite, primerne in ustrezno odvračilne.

Člen 19

Nadzorovane osebe

1. Fizične ali pravne osebe in skupine takih oseb, katerih strokovna dejavnost je lahko predmet nadzora, navedenega v tej uredbi, nikakor ne smejo ovirati teh nadzorov in jih morajo vselej olajšati.

2. Obdelovalci vinogradov, iz katerih uradniki pristojne službe jemljejo vzorce grozdja:

— nikakor ne smejo ovirati jemanja vzorcev in

— morajo tem uradnikom priskrbeti vse zahtevane informacije po tej uredbi.

Člen 20

Razveljavitev

Uredbi (EGS) št. 2347/91 (EGS) št. 2348/91 prenehata veljati.

Člen 21

Ta uredba začne veljati z dnem objave v *Uradnem listu Evropskih skupnosti*.

Uporablja se od 1. decembra 2000.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 14. decembra 2000

Za Komisijo

Franz FISCHLER

Član Komisije

PRILOGA I

Predpisi za jemanje vzorcev svežega grozdja in njihovo obdelavo in predelavo v vino za analizo z izotopskimi postopki po členu 11

I. JEMANJE VZORCEV GROZDJA

A. Vsak vzorec mora zajemati najmanj 10 kg zrelega, zdravega grozdja iste sorte. Vzorci se ne smejo jemati pri rosi ali po dežju. Grozdje mora biti suho. Jemlje se v obstoječem stanju.

Jemanje vzorcev se mora opraviti med trgatvijo na zadevni parceli. Pobrano grozdje mora biti reprezentivno za celotno parcelo. Vzorci svežega grozdja, kjer je to primerno, v obliki grozdnega mošta, se lahko do vinifikacije hranijo v zamrznjenem stanju.

Države članice lahko zahtevajo, da minimalne količine vzorcev, ki jih je treba vzeti na njihovem ozemlju, presegajo 10 kg, če to upravičuje zahteve znanstvenega sodelovanja med več laboratoriji.

B. Ko se vzamejo vzorci, je treba izdelati opisni list. Ta list sestoji iz prvega dela, ki se nanaša na jemanje vzorcev grozdja, in drugega dela, ki se nanaša na vinifikacijo. Hrani se skupaj z vzorcem in ga mora spremljati pri vseh transportih. Treba ga je posodabljati, s tem da se vnese vsaka vrsta obdelave vzorca.

Opisni list v zvezi z jemanjem vzorcev je treba sestaviti v skladu z delom I vprašalnika v Prilogi II.

II. VINIFIKACIJA

A. Vinifikacijo mora opraviti pristojna služba ali služba, ki jo pooblasti ta služba, kolikor mogoče v pogojih, primerljivih z običajnimi pogoji na območju pridelave, za katero je vzorec reprezentativen. Vinifikacija se mora končati s celotno pretvorbo sladkorja v alkohol, t. j. z manj kakor 2 g/l ostanka sladkorja. Kakor hitro se vino očisti in stabilizira z $S0_2$, ga je treba napolniti v 75 cl steklenice in označiti.

B. Opisni list v zvezi z vinifikacijo je treba sestaviti v skladu z delom II vprašalnika v Prilogi II.

PRILOGA II

Vprašalnik o jemanju vzorcev in vinifikaciji vzorcev grozdja za analizo z izotopskimi postopki

DEL I

1. *Splošni podatki*

1.1 Številka vzorca:

1.2 Ime in funkcija uradnika ali pooblaščene osebe, ki je vzela vzorec:

1.3 Ime in naslov pristojne službe, odgovorne za jemanje vzorca:

1.4 Ime in naslov pristojne službe, odgovorne za vinifikacijo in pošiljanje vzorcev, če to ni služba, navedena v 1.3

2. *Splošni opis vzorca*

2.1 Izvor (država, območje):

2.2 Leto trgatve:

2.3 Sorta vinske trte:

2.4 Barva grozdja:

3. *Opis vinograda*

3.1 Ime in naslov osebe, ki obdeluje parcelo:

3.2 Lokacija parcele:

— vinorodni kraj:

— kraj:

— katastrski podatki:

— zemljepisna širina in dolžina:

3.3 Tip tal (t. j. apnenčasta, ilovnata, apnenčasta ilovica, peščena):

3.4 Lega (t. j. pobočje, ravnina, izpostavljenost soncu):

3.5 Število vinskih trt na hektar:

3.6 Približna starost vinograda (manj kakor 10 let, med 10 in 25 leti, več kakor 25 let):

3.7 Nadmorska višina:

3.8 Gojitvena oblika in rez:

3.9 Vrsta vina, v katerega se grozdje običajno predeluje (namizno vino, kakovostno vino pdpo, drugo):

4. *Pridelek in lastnosti mošta*

4.1 Ocenjeni donos na hektar za parcelo, na kateri je bila trgatev:

4.2 Zdravstveno stanje grozdja (t. j. zdravo, gnilo), kjer je natančno opredeljeno, ali je bilo grozdje suho ali mokro, ko je bil vzet vzorec:

4.3 Datum jemanja vzorca:

5. *Vremenske razmere pred trgatvijo*

5.1 Padavine v 10 dneh pred trgatvijo: da/ne.

Če da, dodatne informacije, kadar so na voljo.

6. Namakani vinogradi. Če se pridelek namaka:

6.1 Datum zadnjega namakanja:

(Žig pristojne službe, ki je odgovorna za odvzem vzorca, in ime, položaj in podpis uradnika, ki vzame vzorec)

DEL II

1. *Mikrovinifikacija*

1.1 Teža vzorca grozdja v kg:

1.2 Postopek stiskanja:

1.3 Prostornina pridobljenega mošta:

1.4 Lastnosti mošta:

— izmerjeni refrakcijski indeks:

— skupne kisline, izražene v g/l vinske kisline:

1.5 Postopek obdelave mošta (t. j. usedanje, centrifugiranje):

1.6 Dodajanje kvasovk (vrsta uporabljenih kvasovk). Navedite, ali je bilo vrenje spontano ali ne:

1.7 Temperatura med vrenjem (približno):

1.8 Postopek za določanje konca vrenja:

1.9 Postopek nege vina (t. j. pretakanje):

1.10 Dodatek žveplovega dioksida v mg/l:

1.11 Analiza pridobljenega vina:

— skupni in dejanski delež alkohola v vol %:

— skupni suhi ekstrakt:

— reducirajoči sladkorji, izraženi v g/l invertnega sladkorja:

2. *Kronološka tabela vinifikacije vzorca*

Datum:

— odvzema vzorca:

— stiskanja:

— začetka vrenja:

— konca vrenja:

— ločitve vina od droži:

— različnih dodatkov SO_2:

— stekleničenja:

— pošiljanja vzorca v specializirani laboratorij v izotopsko analizo:

— pošiljanja v SRS, kadar je to primerno:

Datum zaključka dela II:

(Žig pristojne službe, ki je opravila vinifikacijo, in podpis pristojnega uradnika te službe)

PRILOGA III

ANALIZNI IZVID

Vzorci vina in proizvodov iz grozdja in vina, analiziranih z izotopsko metodo, opisano v Prilogi k Uredbi (EGS) št. 2676/90, ki se vnesejo v banko podatkov za izotope v SRS

I. SPLOŠNI PODATKI

1. Država:
2. Številka vzorca:
3. Leto:
4. Sorta vinske trte:
5. Razred vina:
6. Dežela/okoliš:
7. Ime in naslov laboratorija, odgovornega za rezultate:
8. Vzorec za kontrolno analizo, ki ga vzame SRS: da/ne

II. POSTOPKI IN REZULTATI

1. *Vino*

1.1	Volumenski delež alkohola:	vol %
1.2	Skupni suhi ekstrakt:	g/l
1.3	Reducirajoči sladkor:	g/l
1.4	Skupna kislina, izražena kot vinska kislina:	g/l
1.5	Skupni žveplov dioksid:	mg/l

2. *Destilacija vina za SNIF-NMR*

2.1 Opis destilacijskega aparata:

2.2 Prostornina destiliranega vina/teža, pridobljenega destilata:

3. *Analiza destilata*

3.1 Vsebnost vode: % (m/m)
(Karl Fischerjev postopek/merjenje gostote)

3.2 Hlapne snovi, razen etilnega alkohola: % (m/m)
(Postopek: plinska kromatografija z ustreznim kapilarnim stolpcem)

3.3 Etilni alkohol v vinskem destilatu:
t_m D = 1 - [vsebnost vode %(m/m)]/100

4. *Analiza N,N-tetrametil urea*

4.1 Vsebnost vode: % (m/m)

4.2 Čistost TMU: % (m/m)
(Postopek: plinska kromatografija z ustreznim kapilarnim stolpcem)

5. *Rezultat korelacij izotopa devterija z etanolom, merjenim z NMR:*

5.1	$(D/H)_I$	=	ppm	standardni odklon:
5.2	$D/H)_{II}$	=	ppm	standardni odklon:
5.3	$(D/H)_{QW}$	=	ppm	standardni odklon:
5.4	$(D/H)_{TMU}$	=	ppm	standardni odklon:
5.5	'R'	=		standardni odklon:

6. *Parametri NMR:*

Merjena frekvenca:

Spomin:

Število ponovitev:

Število preizkusov:

Čas akvizicije:

90° impulz: ; 01: ; 02:

Moč razklapljanja:

Temperatura: °C

Eksponentna multiplikacija: Hz

Korekcija bazne linije: da/ne

Ničelno polnjenje: da/ne.

7. *Rezultat izotopske korelacije $^{18}O/^{16}O$ vina*

d ^{18} O[‰] = ‰ V. SMOW-SLAP

Število določitev:

Standardna deviacija:

8. *Ekvilibracijski parametri*

Avtomatska ekvilibracija: da/ne

Ekviliabracijska temperatura: °C

Vzorčni volumen: ml

Prostornina ekvilibracijske steklenice: ml

Trajanje ekvilibracije: ure

PRILOGA IV

Jemanje vzorcev v okviru uradne pomoči med nadzornimi službami

1. Pri jemanju vzorcev vina, grozdnega mošta ali drugega tekočega proizvoda iz grozdja in vina v okviru pomoči med nadzornimi službami pristojna služba zagotavlja, da:

   — so vzorci pri proizvodih, ki se polnijo v posode z največ 60 litri v eni seriji, reprezentančni za celotno serijo,

   — so vzorci pri proizvodih, ki se polnijo v posodah z nominalno prostornino več kakor 60 litrov, reprezentančni za vsebino posode, iz katere so vzeti.

2. Jemanje vzorcev se opravlja s polnjenjem zadevnega proizvoda v najmanj pet čistih posod z nominalno prostornino po najmanj 75 cl. Pri proizvodih, navedenih v prvi alinei odstavka 1, se lahko jemanje vzorcev opravi tudi z odvzemom vsaj petih posod z nominalno prostornino najmanj 75 cl iz serije, ki se pregleda.

   Kadar se analizirajo vzorci vinskega destilata z nuklearno magnetno resonanco devterija, se vzorci dajo v posode z nominalno prostornino 25 cl ali celo 5 cl pri pošiljanju iz enega uradnega laboratorija v drugega.

   Vzorci se jemljejo, zapirajo, kjer je to potrebno, in zapečatijo v prisotnosti predstavnika podjetja, v katerem se opravi jemanje vzorcev, ali predstavnika prevoznika, če se jemanje opravi med prevozom. Če predstavnik ni prisoten, se to navede v poročilu iz odstavka 4.

   Vsak vzorec se opremi z inertnim zapiralom, ki ga ni mogoče ponovno uporabiti.

3. Vsak vzorec se opremi z etiketo, ki je usklajena z delom A Priloge V.

   Če je posoda premajhna, da bi se lahko namestila predpisana etiketa, se posoda označi z neizbrisno številko in se potrebni podatki navedejo na ločenem listu papirja.

   Predstavnik podjetja, v katerem se vzame vzorec, ali predstavnik prevoznika se zaprosi, da podpiše označbo ali list papirja, če je to primerno.

4. Uradnik pristojne službe, pooblaščene za jemanje vzorcev, sestavi pisno poročilo, v katerem zapiše svoja opazovanja, ki jih ima za pomembna pri ocenjevanju vzorcev. V poročilu zabeleži, če je potrebno, vse izjave predstavnika prevoznika ali predstavnika podjetja, kjer je bil vzet vzorec, in zaprosi predstavnika, da podpiše te izjave. Navede količino proizvodov, iz katere je bil vzet vzorec. V poročilu se navede, če se zavrnejo zgoraj navedeni podpisi in podpisi iz tretjega pododstavka odstavka 3.

5. Pri vsakem jemanju vzorcev ostane en vzorec kot kontrolni vzorec v podjetju, kjer je bil vzorec vzet, in drugi vzorec pri pristojni službi, katere uradnik je vzorec vzel. Trije vzorci se pošljejo uradnemu laboratoriju, ki bo opravil analizni ali organoleptični pregled. Tam se en vzorec analizira. Drugi vzorec se hrani kot kontrolni vzorec. Kontrolni vzorci se hranijo najmanj tri leta po odvzemu vzorcev.

6. Pošiljke vzorcev se na zunanji embalaži opremijo z rdečo etiketo po vzorcu v delu B, Priloga V. Velikost etikete je 50 mm x 25 mm.

   Pri pošiljanju vzorcev odtisne pristojna služba države članice, iz katere so bili vzorci poslani, svoj žig delno na zunanjo embalažo paketa in delno na rdečo etiketo.

PRILOGA V

A. Etiketa, na kateri je opisan vzorec v skladu z odstavkom 3 Priloge IV

1. Predpisani podatki:

(a) ime in naslov, vključno z državo članico, pristojne službe, ki je odredila jemanje vzorcev;

(b) serijska številka vzorca;

(c) datum odvzema vzorca;

(d) ime uradnika pristojne službe, pooblaščenega za jemanje vzorcev;

(e) ime in naslov podjetja, v katerem je bil vzorec vzet;

(f) označitev posode, iz katere je bil vzorec vzet (t. j. številka posode, številka serije steklenic itd.);

(g) opis proizvoda skupaj s pridelovalnim območjem, z letom trgatve, z dejanskim ali potencialnim deležem alkohola in po možnosti sorto vinske trte;

(h) besede: „Namenjeni kontrolni vzorec se lahko pregleda samo v laboratoriju, pooblaščenem za opravljanje kontrolnih analiz. Poškodovanje žiga je kaznivo."

2. Opombe:

3. Minimalna velikost: 100 mm x 100 mm.

B. Vzorec rdeče etikete iz odstavka 6 Priloge IV:

EVROPSKE SKUPNOSTI Proizvodi za analizno in organoleptično pregledovanje iz Uredbe (ES) št. 2729/2000